

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Daniel Defoe

Robinson Crusoe

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Marilena Dumitrescu

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE	7
Către cititor	7
Rezumat	9
Teme	13
Viața lui Daniel Defoe.....	18
Contextul istoric	22
Narațiunea	24
Personajele principale.....	25
Lista personajelor	28
ROBINSON CRUSOE	
1 I Go to Sea.....	30
Plec pe mare	31
2 Sailing into a Storm	36
Navigăm pe timp de furtună.....	37
3 A Capture and an Escape	44
O capturare și o evadare	45
4 Escape from Slavery	52
Evadarea din sclavie.....	53
5 I Become a Planter	60
Devin plantator.....	61
6 Castaway	72
Naufragiat	73

7 I Get Used to Life	92
Mă obișnuiesc cu viața.	93
8 I Am Seldom Idle	104
Rareori nu fac nimic	105
9 I Find a Footprint	114
Găsesc urma unui picior	115
10 My Servant Settles In	128
Servitorul meu se instalează	129
11 We Fight a Battle.	134
Luptăm.	135
12 My Guests Settle In.	142
Oaspeții se instalează.	143
13 A Ship Sails In.	150
Apare o corabie.	151
14 We Free the Prisoners	158
Îi eliberăm pe prizonieri	159
15 More Mutineers Arrive on the Island	168
Pe insulă sosesc mai mulți răsculați.	169
16 We Take the Ship	176
Capturăm corabia.	177
GLOSAR	193

Robinson Crusoe

Chapter One

I Go to Sea

I was born in York in 1632, of a good family, although not of that country. My father was a Dutch merchant who had settled in England and done very well for himself in trade, first at Hull and afterwards at York, where he had married my mother.

Before her marriage to my father, my mother had been a Miss Robinson, and it was after her that I was named Robinson Kreutznaer.

The good people of York, finding it difficult to get their tongues around Kreutznaer, called our family Crusoe, and so I became known as Robinson Crusoe.

I was the third son of the family. My eldest brother, a soldier, was killed fighting the Spanish, and I have no idea what happened to my other brother.

Although my father's business was doing well, it was not, I thought, doing well enough to support me, so I decided to go to sea.

"You shall not!" my father stormed when I told him of my plans.

"But there is nothing for me here," I said.

"How can you say that?" my father went on. "You could go into trade, as I did. And look how well I've done."

"But I have no head for business," I protested.

Capitolul 1

Plec pe mare

M-am născut la York în 1632, într-o familie înstărită, deși nu originară din acea țară. Tatăl meu a fost un negustor danez care se stabilise în Anglia și a avut succes făcând negoț, mai întâi la Hull și apoi la York, unde s-a căsătorit cu mama.

Înainte de a se mărita cu tatăl meu, mama fusese o oarecare domnișoară Robinson și după ea mi-au dat mie numele Robinson Kreutznaer.

Oameni de bine din York, venindu-le greu să pronunțe corect numele Kreutznaer, le spuneau alor mei Crusoe și așa se face că eu am devenit cunoscut ca Robinson Crusoe.

Eram al treilea fiu al familiei. Fratele meu mai mare, oștean, a fost ucis în luptele cu spaniolii, iar cu celălalt frate nu am habar ce s-a întâmplat.

Deși afacerea tatălui meu mergea bine, am considerat eu că nu era îndeajuns de rentabilă ca să mă țină și pe mine, așa că m-am hotărât să plec pe mare.

— N-ai să pleci! a strigat tata furios când i-am vorbit despre planurile mele.

— Dar aici nu mă interesează nimic, i-am răspuns.

— Cum poți să spui așa ceva? a continuat tata. Ai putea să te apuci de negoț, la fel ca mine. Că uite ce bine am ajuns.

— Dar eu nu am un cap bun pentru afaceri, am protestat.

“Robinson,” said my father, sounding as if he was pleading with me. “Wait for a year. I’ll do whatever I can to help you, to teach you the ways of business. And if after that you still wish to go to sea, ask me again.”

I was almost eighteen. A whole year seemed like an eternity to me, but I agreed to what my father had said, and during the months that followed I tried to concentrate on what he would have me do.

But it was no good. Somehow, I had been born with salt in my veins and the call of the sea would not be denied.

When the year was up, I went to my father, but despite his promise, he refused to yield. A wise and grave man, he told me that a life at sea was for men of desperate fortune on the one hand or of superior fortune on the other. I belonged to the middle state, neither poor nor rich, and in his experience the best state in the world.

In despair, I decided to ask my mother to intervene.

“Mother,” I said, “I still want to go to sea. Please can you help me persuade father.”

“Robinson,” she said, “you know very well what your father thinks of that.”

“Please, mother,” I pleaded. “Persuade him to let me go for a year. If, after that time, I decide the sea is not for me, after all, I will come home and work harder than he does at his business. I promise.”

Mother looked at me for a moment.

“Robinson,” she said, “I will tell your father what you have just promised, but I will not try to persuade him one way or the other.”

— Robinson, zise tata pe un ton ce suna, parcă, a rugă-minte. Așteaptă un an. Voi face tot ce voi putea ca să te ajut, să te învăț cum se fac afacerile. Și, după aceea, dacă încă vei mai dori să pleci pe mare, întreabă-mă din nou.

Aveam aproape optsprezece ani. Un an întreg mi se părea o eternitate, dar am fost de acord cu ce spusese tata și în lunile care urmară am încercat să mă concentrez pe ce voia el să fac.

În zadar. Într-un fel sau altul, mă născusem cu o profundă atracție pentru viața pe corabie și chemarea mării nu putea fi ignorată.

Când anul s-a scurs, m-am dus la tata, care, în ciuda promisiunii făcute, a refuzat să cedeze. Ca om înțelept și foarte serios ce era, mi-a spus că viața pe mare este fie pentru cei total lipsiți de căpătâi, fie pentru cei foarte bogați. Eu aparțineam clasei de mijloc, nici sărac, nici bogat și, după experiența lui, aceasta era cea mai bună condiție din lume.

Cuprins de disperare, m-am hotărât să-i cer mamei să intervină.

— Mamă, i-am spus eu, tot mai vreau să plec pe mare. Te rog să mă ajuți să-l conving pe tata.

— Robinson, mi-a răspuns ea, știi foarte bine ce crede tata despre acest lucru.

— Te rog, mamă, am insistat eu. Convinge-l să mă lase să plec un an. Dacă după acest timp voi hotărî că marea nu este totuși pentru mine, voi reveni acasă și voi munci pentru afacerea lui mai mult decât face el. Promit.

Mama m-a privit lung.

— Robinson, a spus ea, îi voi transmite tatălui tău ceea ce tocmai ai promis, dar nu voi încerca să-l conving nici într-o direcție, nici în cealaltă.

My father still refused to yield.

A few weeks after I had spoken to my mother, just after my nineteenth birthday, I decided to go to Hull for a few days. There was no reason for my decision—it was, as my mother would have said, a whim.

As I sat by the harbour watching ship after ship take to sea on the tide, how I wished I could have been on one of them.

I saw myself standing on deck, feeling the wind on my face as my ship approached a foreign port.

“Robinson Crusoe!” A voice stirred me from my daydream. “What are you doing in Hull?”

I looked round and saw my old school friend, Tom Bentley, standing before me.

“Tom!” I cried, slapping him on the shoulder. “How are you?”

“All the better for seeing you,” he replied.

“We must find somewhere to go and celebrate our meeting,” I said. “Come, there’s an inn over there.”

“I can’t,” said Tom. “My father’s ship is about to sail for London, and I must be on it.”

“Your father’s ship?” I cried.

Tom nodded. “Why not join me?” he said. “You look as if you have little else to do, and it will cost you nothing.”

And so, on the first day of September, 1651, without telling my mother or my father what I was about to do, I went to sea.

Tatăl meu a refuzat în continuare să cedeze.

La câteva săptămâni după ce am stat de vorbă cu mama, imediat după aniversarea mea de nouăsprezece ani, m-am hotărât să plec la Hull pentru câteva zile. Nu aveam nicio motivație specială pentru acea decizie – a fost, cum ar fi spus mama, o toană.

Ședeam în apropierea portului și mă uitam la corăbii, cum plecau rând pe rând când a venit fluxul și cât aș fi dorit să mă fi aflat pe una dintre ele.

Mă vedeam stând pe punte, simțind vântul în obraji pe măsură ce nava se apropia de un port străin.

— Robinson Crusoe!

O voce mă trezi din visare.

— Ce te aduce la Hull?

M-am întors și am dat peste vechiul meu prieten din școală, Tom Bentley, drept în fața mea.

— Tom! am strigat eu, bătându-l pe umăr. Ce mai faci?

— Foarte bine, acum că te văd, răspunse el.

— Trebuie să mergem undeva să sărbătorim această întâlnire, am zis eu. Vino, uite acolo un han!

— Nu pot, răspunse Tom. Corabia tatălui meu stă să plece la Londra și trebuie să mă îmbarc și eu.

— Corabia tatălui tău? am strigat eu.

Tom dădu din cap afirmativ.

— De ce nu vii și tu cu mine? întrebă el. Pari a nu avea mare lucru de făcut și nu te va costa nimic.

Și astfel, în prima zi din septembrie 1651, fără să le spun tatălui și mamei mele ce urma să fac, am plecat pe mare.